

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Daor bin we dan weer! Dit is al weer et laeste *Herenhoentien* van dit schoelejaor. Nog even, en dan hebben we lekker vekaansie. Weten jim allegere al wat jim dan doen gaon? Now, wi'j weten et nog niet percies. Mar weten jim wat wi'j in de zommervekaansie altied zo mooi vienen? Al die kaorten die aj' kriegen uut vere lanen en die van wat dichter bi'j huus weg trouwens krek liekegoed. Dan kuj' ja percies zien waor iederiene zit. Et mooiste vienen wi'j as d'r ok nog wat op te lezen vaalt. Over hoe de vekaansie is en wat iederiene dot en as d'r mooie speultunen of pretparken in de buurt binnen. En hoe waarm et waeter van de zee, oceaon of revier is. En as et eten d'r wat lekker is, of et ies wel smaekt. Vienen jim en jim familie, buren en kammeraoden en zo zokke kaorten, mit soms ok nog mooie poszegels d'r op, ok zo mooi om te kriegen? Wi'j hopen van well! Want wi'j hebben dit keer op et inlegvel vier kaorten veur jim tekend. Die kaorten kuj' allegere zels kleuren en dan uutknippen en versturen. Dat versturen kan in disse vekaansietied, mar mag vanzels laeter ok best. Bi'jglike as je pake of beppe, omke of tante, nefien of nichien, buurman of buurvrouw jaorig is. Dat meugen jim netuurlik allegere zels weten. Wi'j hopen allieend wel, dat jim een protte wille hebben mit et kleuren d'rvan!

Piepmoes en zien kammeraoden weten et nog niet as ze op vekaansie gaon. Zi'j blieven misschien wel gewoon lekker thuis. De bos van Piepmoes is ommes prachtig mooi en d'r is altied van alles te doen, zoas tikkertien, votkroepertien of mit de balle speulen. En as et mooi weer is, kun ze naor de Lende toe om daor te potienbaaien of te zwemmen.

In et verhael over Piepmoes en die is et dit keer mooi, waarm zommerweer en gaon de moes en zien buurman de molle ok naor de Lende toe om daor te zwemmen. Ze beleven vanzels weer van alles, en et zol niet vremd wezen as de beide katten, Klaos en Miep, ok in dat verhael veurkommen... Wat daenken jim? Laot je et verhael mar gauw een keertien veurlezen!

Wi'j weensken jim een hiele fijne zommervekaansie toe, tot in de haast!

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies in de Stellingwarven en verschieit vier keer in et jaor. Et wodt bedocht, saemgesteld en klaormaekt deur Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergementelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

PIEPMOES EN ET STIEKELVARKEN

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Op een mooie morgen in juni stapt Piepmoes naor zien buurman, de molle. De molle woont vlak naost Piepmoes zien kesteel in een mollebulte. As Piepmoes an de bulte toe is, stikt de molle zien snutien krek boven de grond uut.

‘Goeiemorgen, Piepmoes,’ zegt hi’j. ‘Waacht even, heur. Even de grond een betien uut de ogen wrieven. Zo, dan kan ’k je wat beter zien. Ie bin ok aorig op ’e tied. Hej’ plannen, of zo?’

‘Ja,’ antwoordt Piepmoes. ‘Et is zok mooi weer, dat ik wol mar es naor de Lende toe. Et waeter zal wel waarm genoeg wezen om in te zwemmen. En misschien bin Diedel en Daweltien d’r ok wel. Ik docht, misschien heb ie wel nocht om mit te gaon.’

‘Jaowel,’ zegt de molle. ‘Ik wil ok wel es weer een keertien lekker zwemmen. Waacht even, dan neem ik mien balle mit, dan kuwwe daor mooi mit in et waeter speulen.’

De molle duukt onder de grond en komt even laeter mit zien balle weer naor boven. Piepmoes het een flesse ranje en wat lekkere koekies en lollies mitneumen. Dat gaot d’r dommiet vast wel in!

Daor stappen de beide kammeraoden henne. Ze hebben een protte wille mit ’n beidend. Dat kuj’ zo wel zien. En heuren ok, trouwens. De molle zingt zien hoogste lied en Piepmoes fluit d’r bi’j, as is hi’j een liester. Now en dan pingelen ze mekeer de balle wat toe.

Nao een posien bin ze bi’j de Lende. Mar wat heuren ze toch. Et is d’r niet zo stille as eers. Et waeter ploont d’r over en de spatters vliegen omhogens. Allemachies nog an toe. Piepmoes en de molle besluten om hiel veurzichtig te kieken wat as d’r an de haand is. Ie weten mar nooit...

Hiel veurzichtig kroepen ze naor de kaant van de Lende. En dan inienend zien ze wat d’r an de haand is. Et bin... Krek, et bin Diedel en Daweltien, de beide honnen.

‘Hee, Diedel en Dawel,’ roepen Piepmoes en de molle. ‘Bin jim hier al. Wi’j schrokken oons een hoetien, wi’j dochten wat d’r now toch in de Lende zit!’

‘Hoj, jonges,’ blaffen de beide honnen. ‘Jim dochten zeker dat we zeehonnen weren of zo. Now, daor lieken we ok wel een betien op. Kom d’r mar gauw in, et waeter is hatstikke lekker waarm.’

Diedel en Dawel klauteren tegen de kaant op en springen dan mit de meest vremde sprongen en een slag over de kop et waeter weer in. Wat hebben ze een wille.

Piepmoes en de molle waachten niet langer. Eerst vulen ze even mit heur poties hoe waarm et waeter is en dan duken ze de Lende ok in. Kiek Piepmoes es zwemmen. Hi’j peddelt d’r over. Zien kop-pien mit zien grote oren stikken krek boven et waeter uut. Mar de moes kan goed zwemmen, heur. Hi’j is al haost bi’j de ere kaant. En de molle? Now, die kan d’r ok wat van. Hi’j roeikt d’r over. Hi’j is nog eerder an de overkaant as Piepmoes. Daor staon ze, mar ze duken ok al weer et waeter in.

Even laeter haelt de molle zien balle op. Mit zien vieren gaon ze daor mit speulen. Eerst gooien ze mekeer de balle toe. Dat gaot prachtig. De honnen stuiten de balle mit de neuze soms een hiel aende vot. Now lieken et hielendal wel zeehonnen. Moej’ toch kieken! Piepmoes en de molle perberen et now ok. Soms lokt et zowat, mar soms verdwienen ze haost hielendal onder waeter as de balle op heur neuze komt. Mar wat hebben ze een wille.

Nao een posien bedaenken ze dat ze wel zin an wat kriegten. De honnen hebben ok wat mitneumen van huus, dus dat treft mooi. As ze allegere wat had hebben, gaon ze weer de Lende in en zwemmen en speulen nog een hiele poze.

Dan kikt Diedel es naor de zonne en zegt tegen Daweltien dat ze aenlik op huus an moeten.

‘Kiek mar,’ zegt hi’j tegen de aandere hond. ‘De zonne staot now boven die bos daorginderd en dan is et ongeveer drie ure. Dan moe’n we naor huus, de baos wol ommes nog mit oons kuieren.’

‘Oe heden ja, dat is ok zo,’ schrikt Dawel, ‘dan moe’n we opschieten, eers bin we niet op tied thuus. Zuwwe, as et mooi weer is, morgen weer mit mekeer speulen?’ vragt hi’j an Piepmoes en de molle.

‘Da’s best,’ vint Piepmoes. ‘Zelde tied, zelde plak?’

‘Goed,’ zegt Diedel, ‘mar aanst wel uitkieken aj’m weer op huus an gaon, hen. De katten kun mit dit mooie weer ok wel es in de bos ommestrunen.’

Dat beloven de moes en de molle en zwemmen nog een peer ronties. Dan besluten ze om ok mar op huus an te gaon. Ze vermaeken heur onderwegens nog best. Now en dan schoppen ze de balle een aende veur heur uut. De iene schopt ’m niet veerder as de aandere. Moej’ de moes es zien. Daor nemt hi’j toch een anloop en hi’j trapt tegen de balle, zo hadde as hi’j kan. Tjonge, jonge, wat gaot de balle now veer. Dan perbeert de molle et. Now, en die kan d’r ok wat van. Die schopt de balle ok een verschrikkelik aende veur him uut.

Mar ja, weten jim now wat et is? Piepmoes en de molle letten nargens eers op as op de balle. En ja, dat is niet zo handig. Want wie sloepen een aentien veerder deur de bos? Krek, de beide katten. Klaos en Miep. En ze hebben Piepmoes en de molle al lange zien. En ze hebben knap honger. Dus dan weten jim wel wat as ze van doel binnen. Et liekt niet botte best.

‘As ze now weer tegen de balle an schoppen, kommen ze hier ongeveer an toe,’ mient Miep. ‘Dan pakken we ze, Klaos. Heerlik, wat he’k toch zin an een stokkien vleis.’

‘En anders ikke wel,’ zegt Klaos. ‘En we maeken now gien ruzie om wie de moes en wie de molle opeten mag, Miep. We kriegen elk een stokkien moezevleis en elk een stokkien mollevleis.’

Hoe is et meugelik dat die beide katten et zo iens binnen, mar ja. Et zicht d’r now wel hiel arg miseraobel uut veur de beide kammeraoden. En ze hebben niks deur. Piepmoes is weer an de beurt om te schoppen. Hi’j nemt een anloop en... zoeoefff, daor gaot de balle. De katten staon klaor om toc te griepen, ze hebben de rogge in de bocht om zo goed meugelik springen te kunnen. Daor is de balle an heur toe. Nog even en dan...

D'r gebeurt niks. D'r komt niks. De katten kieken mekeer an, de rogge nog de hieltied in de bocht. Mar d'r gebeurt nóg niks en d'r komt nóg niks. Ze kieken mekeer nog es an. Waor blift Piepmoes en waor blift de molle? Ze kieken veurzichtig op et pad. Gien moes en gien molle. Dan stoeven de katten et pad op, de kaant uut waor de beide zokrek nog weren.

'Hoe kan dat now,' mierkt Miep, 'waor blieven die stokkies vleis toch, waarom gaon ze niet achter heur balle an?'

'Weet ik et,' jankt Klaos. 'Ze moe'n hier argens wezen, ik roek ze, ik snoef ze, mar zie ze nargens. Wat is d'r now toch in de hemelsnaeme weer mis gaon?'

De katten zuken en zuken, mar nargens kun ze de moes en de molle vienen. Waor die beide toch bleven binnen...

Inienend begint Miep weer te jammeren en te janken. De katte raost moord en braand. 'Au, au, mien potien,' goelt hi'j. 'Au, au, Klaos kom, help me. Auauww,' giert hi'j d'r nog es achteran.

Klaos kikt gauw wat as d'r an de haand is. Hi'j zicht et mitien. Vlak veur Miep ligt een dikke balle van stiekels op de grond.

'Oe heden, Miep,' schrikt hi'j. 'Kiek, ie hebben mit je potien op een stiekelvarken trapt. Dat is een dier, dat, as hi'j geveer vernemt, him oprolt en zien stiekels uutzet. En as ie daor dan op staon gaon, dot dat knap zeer. Kom mit, we gaon naor huus. Piepmoes en de molle bin we toch kwiet. We zullen et vandaege wel weer mit een koemegien melk en een peer kattedbrokkies doen moeten.'

Daor gaon de beide katten. Miep jammert nog wat nao over zien potien en Klaos het de smoor in over de beide lappies vleis die hi'j al weer niet pakt het. Ze bin beide zo saggerijnig as wat.

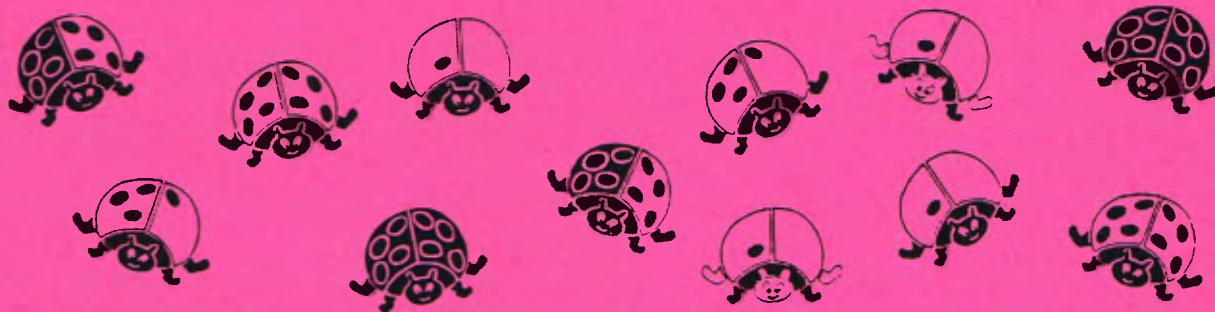
Mar waor bin Piepmoes en de molle now toch bleven, heur ik jim daenken. Now, dat za'k jim gauw vertellen. Bi'j et stiekelvarken. Die hadde de beide katten al lange zien, mar ok heurd wat as ze van doel weren. Krek doe Piepmoes de laeste keer tegen de balle trapte, hadde hi'j ze gauw reupen.

'Kroep as de bliksem in dat hollegien,' hadde hi'j tegen heur zegd, 'dan rol ik me op en gao d'r veur liggen. De katten willen jim pakken, schiet op, veur et te laete is!'

En zo lopt ok dit keer et aeventuur van Piepmoes weer goed of. En as ze de volgende dag weer naor de Lende gaon, zullen ze onderwegens vast wel beter opletten, daenken jim ok niet?

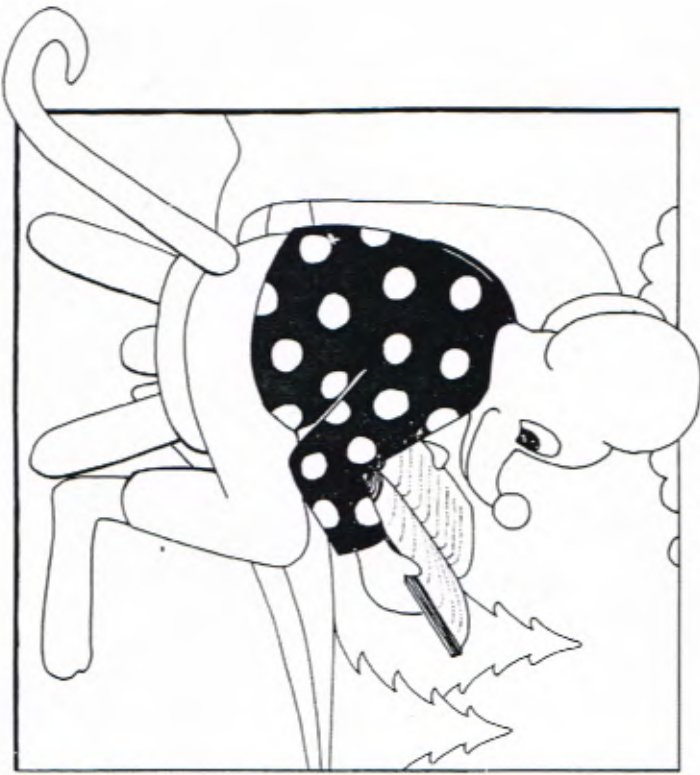
*****

Jim zien hieronder een hieleboel twieling-herenhoentien. Kun jim van elk herenhoentien et twieling-zussien of twielingbruurtien vienen?

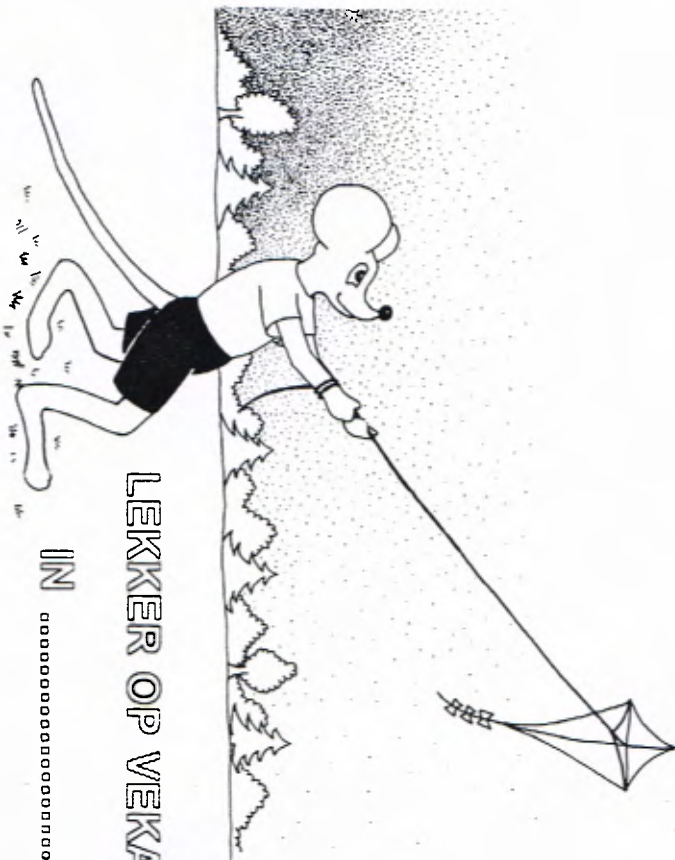

*****

GROETEN UUT

GROETEN UUT

LEKKER OP VEKANSIE
IN

ET IS MOOI WEER IN

